

II Міжнародна науково-практична інтернет-конференція (25-26 квітня 2018 р., м. Бердянськ)

функціонування цілісного організму, в якому всі його компоненти впорядковано та взаємопов'язано працюють на одну загальну ідею активної діяльності, самозбереження і продовження життя [2]. І. І. Брехман, пише: «Саме здоров'я людей, - повинно служити головною візитною карткою процвітаючого суспільства». Це визначення випливає з концепції «Людина в потоці інформації». Здоров'я людини, як визначає вчений, - це здатність зберігати, відповідно до віку, стійкість в умовах різких змін кількісних і якісних параметрів триєдиного потоку сенсорної, вербальної і структурної інформації. В. П. Казначеев трактує здоров'я людини як процес збереження і розвитку біологічних, фізіологічних і психологічних функцій оптимальної працездатності, соціальної активності при максимальній тривалості життя.

Досить повно поняття «здоровий спосіб життя» (ЗСЖ) розглядається в роботах педагогів і психологів. Так, М. Я. Віленський визначає це поняття як типову сукупність форм і способів повсякденної культурної життєдіяльності особистості, яка об'єднує норми, цінності, смисли регульованої ним діяльності і її результати, які зміцнюють адаптивні можливості організму, сприяють повноцінному виконанню навчально-трудових, соціальних та біологічних функцій [3]. Саме тому фізичне виховання, як частина фізичної культури особистості і суспільства вважає здоров'я людини однією з основних і соціально-значущих цілей.

Література

1. Горашук В.П. Теоретичні засади формування культури здоров'я школярів : автореф. дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.01 "Загальна педагогіка та історія педагогіки" / Валерій Павлович Горашук ; Харк. нац. пед. ун-т ім. Г.С. Сковороди. - Х, 2004. - 40 с.

2. Солопчук М.І. Концептуальні підходи зміцнення та збереження здоров'я школярів у процесі фізичного виховання / Д.І. Солопчук, С.І. Живага, В.М. Малюгін. - Режим доступу : <http://fizkultura.kpnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/13/2014/06/24>. - Заголовок з екрану (дата звернення 20.12.2014 р.).

Формування здорового способу життя : [навч. посіб. для слухачів курсів підвищення кваліфікації держ. службовців] / О. Яременко [та ін.]. - К. : Укр. ін-т соц. досліджень, 2000. - 232 с.

РОЗВИТОК РУХОВОЇ ТВОРЧОСТІ В ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

(Цибульська В.В., канд. наук з фіз. вих. і спорту, доцент;
Колеснік С.О., магістрантка)

Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини, Умань, Україна

Головним завданням, що визначає особливу значимість фізичного виховання як основи всебічного розвитку, є формування здорової, міцної, загартованої, життєрадісної, ініціативної особистості дитини, яка добре володіє своїми рухами, любить займатися фізичними вправами, підготовлена до навчання у школі й до активної подальшої творчої діяльності. Особистість - це цілісна психологічна структура, що формується у процесі життя людини на основі засвоєння

Наука III тисячоліття: пошуки, проблеми, перспективи розвитку

суспільних форм свідомості і поведінки. У ній виражається сила індивідуалізованих загальних прагнень, потреб і цілей, творчий початок, готовність і вміння створювати нове. Педагогічна підтримка дитячої індивідуальності здійснюється через накопичення дитиною засобів і способів взаємодії зі світом, завдяки чому розширюються його можливості активно і творчо брати участь у цьому процесі, усвідомлюючи власний досвід і користуючись ним у різних видах діяльності. Сьогодні наголошується на необхідності розвитку індивідуальних здібностей дітей, створенні сприятливих умов для виховання творчої особистості. Розвиток рухової творчості дітей у системі дошкільної освіти є однією з актуальних проблем. Соціальна значущість проблеми, об'єктивна потреба практики освітніх дошкільних установ у визначенні та реалізації педагогічної стратегії формування творчої особистості дошкільника зумовили необхідність більш детального вивчення проблеми розвитку рухової творчості з метою збереження унікальної самобутності дитини [1].

Дошкільний вік - період первісного формування особистості, розвитку особистісних механізмів поведінки. Основна мета розвитку особистості - реалізація дитиною власного «Я», а також усвідомлення себе як соціального індивіда - успішно може вирішуватися у процесі занять фізичними вправами в дитячому садку. Рух, навіть найпростіший, дає поживу для дитячої фантазії, розвиває творчість, що є вищим компонентом у структурі особистості і являє собою одну з найбільш змістовних форм психічної активності дитини, яку вчені розглядають як універсальну здатність, що забезпечує успішне виконання різноманітних видів діяльності. Найважливіша особливість творчості дошкільника - насиченість яскравими, позитивними емоціями, завдяки яким вона має велику притягальну силу і сприяє розвитку нових мотивів діяльності, формує евристичну особистість [2].

Проблема творчої самореалізації дошкільнят у руховій діяльності дає дитині можливість використовувати відомі способи виконання вправ у різних ситуаціях, а також у рухових проблемних задачах, сприяють самостійному пошуку дітьми нових способів виконання рухових дій.

Література

1. Шебеко В.Н. Теория и методика физического воспитания детей дошкольного возраста: учеб. Пособие / В.Н. Шебеко. - Минск: Высш. школа, 2010. - 288 с.
2. Шишкина В.А. Движение + движение: Кн. для воспитателя детского сада. - М.: Просвещение, 1992. - 96 с.